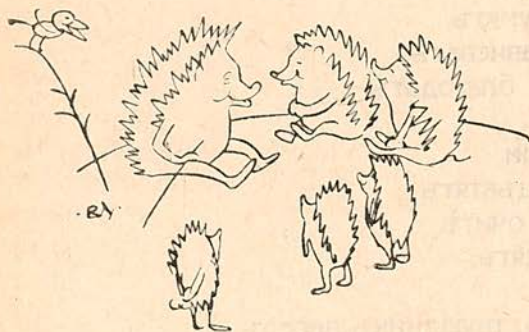

ЧУДНИТЪ ПРИКЛЮЧЕНИЯ НА МЕШКО

VIII

МЕШКО ВЪ СЕЛО. ТАРАЛЕЖКО СЕ ПРИБИРА ПРИ МАЙКА СИ. ПИСМОТО НА БОГАТИЯ ТЪРГОВЕЦЪ. МЕШКО ТРЪГВА ЗА КАИРО.

Въ кжсо време Мешко стана любимецъ на цѣло село. Не само децата, но и възрастнитѣ стояха съ часове при него, да слушатъ разказитѣ му за чуднитѣ топли и студени страни и да се радватъ на папагала и маймунката. Папагалътъ бѣше научилъ да вика: „Мешко“, „Мешко“ и много други думи, а маймунката знаеше да се премѣта презъ глава и да се люлѣе на опашката си. А вѣрниятъ Мешковъ приятель Таралежко — отъ него по-щастливъ и по-гордъ въ цѣлъ свѣтъ нѣмаше. И защо да се не гордѣе? Ами че, ако не бѣше Таралежко, какво щѣше да стане съ нашия Мешко? Отдавна щѣше да лежи той мъртавъ въ Африка, одушенъ отъ грамадната змия, или нейде

тамъ между снѣговетѣ на северъ, разкжсанъ отъ хищнитѣ бѣли мечки. Никога Мешко не можеше да забрави приятелството на Таралежко и бѣше готовъ всичко да направи за него, за да му докаже, че и той не е по-лошъ приятель. Но Таралежко не искаше нищо.

По цѣли дни той мислѣше за своитѣ близки, които бѣше изоставилъ въ полето. Таралежко имаше сжщо като Мешко майка, имаше си и другарчета, които не бѣше виждалъ цѣли две години. И единъ день, когато Мешко бѣше отишълъ съ другаритѣ си край рѣката да пускатъ хвърчила, Таралежко бързо-бързо се измъква изъ кжщи и, незабелязанъ отъ никого, тръгна да търси майка си. Горката му майка! Колко сълзи отъ радост пролѣ тя, като видѣ изгубения си синъ! Веднага радостната новина за връщането на Таралежко се прѣсна изъ цѣлото поле и скоро около дупката на Таралежкови се събраха всичкитѣ имъ близки и